
Öldükten sonra tekrar dirilme ve ahiret hayatı niçin vardır?

2017 Haziran ayında Konya Genç Komek Yaz Kurslarında öğrencilere "İnanç Esasları" adı altında ders verdiğimiz 7 haftalık programı başkaları da istifade eder düşüncesiyle burada paylaşıyoruz. Ders içerikleri ehl-i ihtisas bir ekip tarafından hazırlanmıştır.

[1. Ramazan-ı Şerif ve orucun hikmetleri](#)

[2. Allah'ın Varlığı, Birliği Ve Aynı Anda Birçok İş Yapması](#)

[3. Öldükten sonra tekrar dirilme ve ahiret hayatı niçin vardır?](#)

[4. Kur'an-ı Kerim Allah kelimidir.](#)

[5. Peygamberliğin gerekliliği ve Hz. Muhammed \(sav\)'in peygamberliğinin delilleri](#)

[6. İbadet Ve Namaz](#)

[7. Helal ve sağlıklı beslenme \(Yediğimiz ve içtiğimiz Helal Olmalı\)](#)

Öldükten sonra tekrar dirilme ve Ahiret hayatı niçin vardır?

Bu günkü dersimizde 6 adet inanç esaslarının en önemlilerinden biri olan "Ahirete İman" yani "öldükten sonra dirilmeye iman" üzerinde duracağız. Öldükten sonra dirilmeye inanmak, insana huzur veren ve ahlaklı bir şekilde hayatını yaşamasına vesile olan son derece önemli bir inançtır. Çünkü öldükten sonra tekrar diriltilip hesaba çekileceğini düşünen birisi yanlış işler yapmamaya çalışır. Allah'ın katında kendini mahcup edecek, boynunu büktürecek günahlardan kendini korumaya çalışır. Allah'ın emrettiği namazlarını kılmak, fakirlere yardım etmek, insanlara iyilikler yapmak gibi güzel işler yapmaya gayret eder. Eğer öldükten sonra tekrar dirilme olmasa, o zaman ne de olsa yanlış yaptığım zaman, başkasına zarar verdiğim zaman bana bunun hesabı sorulmayacak diye düşünerek bir sürü günahlar işleyip, kötülükler yapabilir. Hayat herkes için o zaman yaşanmaz bir duruma gelir. İşte çok önemli olduğu için Allah'a iman ile birlikte Ahirete İmana "imanın iki kutbu" denilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'in de yaklaşık olarak üçten biri öldükten sonra dirilmeden bahseder. Bu bile Ahiret inancının ne kadar önemli olduğunu anlamaya yeter. Kutsal kitabımız Kur'an bize bildirdiği için birer Müslüman olarak bizler de öldükten sonra dirilmeye şüphesiz inanırız. Fakat asıl sorun şu; aklımızı bu konuda Nasıl ikna edeceğiz? Bir arkadaşımız bize "beni öldükten sonra tekrar dirilme olacağına inandır, bu konuda beni ikna et!" dediğinde; Ahiretin olacağına ve Ahirete inanmanın çok önemli olduğuna biz onu nasıl inandıracacağız?

İşte bu dersimizde, Allah (cc) hazretlerinin Dünyayı yarattığı gibi niçin Cennet ve Cehennemi de yaratacağını, Cennet ve cehennemi yaratmanın onun için hiç zor olmayacağını göreceğiz.

Şöyle bir usul takip edeceğiz; Allah'ın (cc) bir sürü güzel isimleri var. Her bir isim de ayrı bir anlam ifade ediyor. Mesela birisine Ressam dediğimizde biliriz ki o Adam resim yapıyordur. Bir sürü resimler muhakkak yapmıştır. Zaten sürekli resim yapan birisi olmasa ona Ressam denilmez. İşte Allah ta mesela sürekli yarattığı için Hallaktır. Hasta olanlara daima şifa verdiği için Şafidir. Rızka muhtaç olanları sürekli rızıklandığı için Rezzaktır. İşte Rabbimizin bu isimleri niçin öldükten sonra dirilmeyi gerekli kılarlaronları şimdi sizlerle birlikte değerlendireceğiz.

Bu gecenin sabahı, bu kışın baharı olduğu kesin olduğu gibi Ahiret te mutlaka vardır. Şimdi gelelim "niçin Ahiret olacaktır?" Sorusunun cevabına...

Cenab-ı Hakk'ın Rab ismi ahireti ister

Rab terbiye edici demektir ve Cenab-ı Hakk'ın güzel isimlerinden biridir. Allah kainatı güzel hikmetlerle, yüksek gayelerle ne kadar mükemmel bir şekilde yaratmıştır. Her şey harika yaratılmıştır. Ve dikkat ederseniz her şey yaratanına karşı itaat etmektedir. Kocaman Kocaman yıldızları büyük hızlarla emri altında Allah döndürmektedir. Her Bahar'da bütün çiçekleri, otları, ağaçları, hayvancıkları cıvı cıvı, rengârenk canlandırmakta ve bir sonraki kışta da tekrar onları kışın şiddetini, soğuşunu çekmesinler diye öldürmektedir. Hiç birisi O'na itiraz edemiyor. İneğe süt, arıya bal, İpek böceğine ipek yapma görevini vermiş, hiç birisi ben yapmam demiyor veya vazifesini yaparken tembellik göstermiyor. İnsanı da yaratan Allah'tır. Yani Onun terbiye edicisi de O'dur. Ona türlü görevler vermiş, bunları bunları yapacaksınız

diye emretmiş. Mesela bu ibadetleri yapın, bu iyi işleri işleyin, şunlar kötüdür yapmayın, günahlara yaklaşmayın, insanlara zarar vermeyin, hırsızlık yapmayın, pis islerden uzak durun diye bize emretmiş. Emreder, çünkü bizim Rabbimiz ve bizi yoktan yaratan O'dur. O bizim sahibimizdir. Her şeyimizi bize veren O'dur.

İyi bir iş yaptığımız zaman, anne babamızın sözünü dinlediğimiz zaman, başarılı bir karne götürdüğümüz zaman onlar bizi ödüllendiriyorlar. Ama sözlerini dinlemezsek, onlara karşı gelirsek, küçük kardeşimize zarar verirsek o zaman da anne babamız bize ceza veriyorlar.

Aynı şekilde düşündüğümüz zaman şöyle bir sonuca varıyoruz ve diyoruz ki, O Allah'ın, emirlerine itaat eden bizim gibi mümin, inanan kullarına vereceği çok büyük bir mükafatı olmalıdır. Emirlerine uymayan, kendine isyan eden, hep karşı gelen insanlara da vereceği bir cezası muhakkak olacaktır. İşte o mükafat yeri Cennet, ceza yeri de Cehennemdir.

Hem şöyle düşünün, her devletin mutlaka hapisanesi vardır değil mi? Yoksa kötülere nasıl ceza verilecek? Küçük bir devlet bile olsa muhakkak vardır. Hem de ülkesi adına iyi işler yapanlara, başarılar elde edenlere de mutlaka her devlette mükâfatlar verilir, değil mi? İşte aynen onun gibi Rabbimizin koskocaman kâinat devletinde de gerçek mükafat verilecek yer onun Cenneti, kötülere ceza verilecek yer de onun Cehennemidir. İyiler olduğu sürece Cennetin, kötüler olduğu sürece de Cehennem olmaması düşünülemez.

Kerim ve Rahim isimlerinin tecellileri olan Kerem ve Rahmet, Ahireti isterler.

Kerim, ihsan ve ikram eden demektir. Rahim ise çokça merhamet eden ve rahmet eden demektir. Kerim ve rahim olan Rabbimiz yeryüzünde ihtiyaç sahibi olan her şeye bol bol ihsanda bulunuyor. En zayıftan, aciz olandan tut en güçlü olana kadar onlara layık bir rızık veriyor. Bakın görüyorsunuz küçük tırtılı rızık olan yaprağı üzerinde yaratıyor, meyve kurdunu meyvenin içinde vücuda getiriyor. Dertli olanlara ummadıkları yerden derman yetiştiriyor. Gözleri kör olmuş bir kediye gözleri görmediği halde ona şifa olacak bir bitkiye yönlendiriyor. O bitkiye gözlerini sürdürüyor ve görmeye başlıyor. Bahar mevsiminde

Rabbimiz yeryüzünü türlü türlü nimetlerle beziyor, mükellef dört dörtlük bir sofraya gibi yapıyor. Çok izzetli olan Allah bu suretle bize rahmetinin ne kadar sonsuz olduğunu gösteriyor.

Rabbimizin sonsuz rahmet ve ikramı ona layık sonu olmayan nimetlendirmeyi ister. Bu dünya ise buna uygun bir yer değildir. Çünkü nimeti nimet yapan devamlı olmasıdır. Bir süre sonra sona eren nimet nimet değildir. Azap olur. Mesela size her ay 100 lira para vereceğini söyleyen bir büyüğünüz 3-4 ay sonra, tamam bitti artık vermeyeceğim dese çok kızarsınız değil mi? Madem sürekli vermeyecektin niçin beni alıştırdın, deriz. Bu dünya daimi olmadığı için ve biz de burada devamlı kalıcı olmadığımız için Allah'ın sonsuz rahmet ve nimetlendirmesinin bu dünyada gözükmesi pek mümkün gözüküyor. Öyleyse Allah'ın sonsuz rahmetinin tecelli edeceği bir cennet mutlaka olacaktır.

Yoksa bir daha dönmek üzere yok olup gitmek nimeti azaba dönüştürür. Bizi insan yapan ve güzel bir nimet olan aklımız da bir azap ve işkence aleti haline gelir? (Niçin? Bunu biraz açalım.. Akıl düşünür ve daima soru sorar. Cevaplarını ister. Kurbanda kesilmek üzere yatırılan bir hayvana su verseniz içer, ot verseniz yer. Çünkü akıllı olmadığı için ilerisini düşünemez. Ama bir insan idam edilecek olsa idamın öncesinde götürülen en lezzetli baklavayı bile yiyemez. Yemeden içmeden kesilir. Çünkü az sonra başına gelecek olanları akılla düşünür. Yani hayvana benzemez. İnsanı insan yapan bu akıl Allah'ın bu nimetlerinin cennette daimi olacağını insana düşündürür ve ona lezzet verir. Ama ya cennet olmazsa! O zaman da nimetlerin sona ereceğini, arkasından sonsuz bir yokluğun onun beklediğini insana bildirir ve bütün lezzetler zehre dönüşür. Akıl bu sefer hayatı insana zindan yapan çok zararlı bir alete dönüşür. Bu ise aklın verilmiş gayesine uygun düşmez.)

Hem Rabbimizin sonsuz bir izzeti vardır. Sonsuz izzet te edepsizlerin edeplendirilmesini ister. Ta ki yaptıkları terbiyesizliklerin cezasını görsünler. Halbuki bu dünyada bu da tamamen gözüküyor. Demek ki büyük bir mahkemeye bırakılıyor. Çünkü bu dünyada bakıyoruz, zalim insanlar zulüm ediyor, öldürüyor, hırsızlık yapıyor, ama onlara layık bir ceza çoğu zaman verilmiyor. Namuslu insanlar ise çoğu zaman sıkıntı ve zulümlere maruz kalıyorlar. Onların da hakkı bu zalimlerden bu dünyada hakkıyla alınmıyor. Demek ki hem o zalimlerin layıkıyla cezalandırılmaları, hem de o mazlum namuslu insanların haklarının onlara layıkıyla verilmesi ahiret âlemine bırakılıyor. İnsanın tamamen başıboş olmadığını göstermek için bazen bu dünyada da ceza veriyor.

Eski kavimlerin çok azdıkları zaman başlarına gelen bela ve musibetler bunun göstergesidir. "Allah imhal eder asla ihmal etmez." (Bunu ezberletelim ve ne demek olduğunu anlatalım. Yani Allah mühlet verir, cezalandırmada acele etmez. Ama asla ihmal etmez.)

Hakîm ve Âdil isimlerinin tecellisi olan Hikmet ve adalet ahireti isterler

Hikmet bir şeyi faydalarını, maslahatlarını gözeterek yapmak demektir. Adalet ise herkese hakkı kadar olanı vermek, ölçülü olmak, ne eksik ne de fazla olmak, tem kıvamında olmak demektir.

Bu cihetleri düşündüğümüz zaman biliriz ki Allah, hem Hakîm, hem de Âdildir.

Hakîmdir çünkü her şey hikmetlidir, abes hiç bir şey yoktur. Vücuda getirilen her şeyin vücuda gelişlerinde Hikmet ve maslahata son derece dikkat ediliyor. Mesela aynanın karşısına geçip kendimize baktığımızda çirkin gördüğümüz, eksik gördüğümüz bir şey oluyor mu? Niçin benim iki gözüm var, keşke alnımın ortasında tek gözüm olsaydı veya başımın arkasında bir gözüm daha olsaydı da arkamı da görseydim diyor muyuz? Hayır. Düşünmesi bile garip geliyor. İşte böyle, Rabbimiz gerek yaratmasında ve gerekse icraatında ihtimaller içerisinde en mükemmeli ile işlerini görüyor.

Rabbimiz aynı zamanda Âdildir. Çünkü fevkalade bir ölçü ile işler görülüyor. Her canlıya hassas ölçülerle vücut veriliyor. Aynı hassas ölçülerle suret giydiriliyor. Hayat sahiplerinin vücutlarına ve yaşamalarına lazım olan her şey münasip vakitte onlara veriliyor. Yukarıda adaleti, her şeyi ölçülü yapmak olarak ifade etmiştik ya, Rabbimizin Nasıl Âdil olduğunu somut bir örmekle daha iyi anlayalım. Uçan bazı hayvanları düşünelim, sinek, serçe ve Kartal. Hepsinin kanatları var değil mi? Ama bu kanatlar onlara rast gele verilmemiş. Eğer sineğin kanadı serçeye, serçeninki kartala, Kartalinki de sineğe verilmiş olsaydı uçabilirler miydi? Hayır. Öyle ölçülü verilmeli ki o kanatlar vücudu uçarken taşıyabilsin, ama yürürken de o kanatlar vücuda ağır gelmesin! Ne kadar mükemmel bir ölçü değil mi? İşte Rabbimiz böylesine Âdil ve yaptığı her iş te böylesine adaletli, böylesine ölçülü.

Yani her tarafta güneş gibi parlayan bir hikmet ve adalet gözüküyor. En küçük bir canlının en küçük bir ihtiyacı için imdadına koşan bir hikmet ve adalet ayan beyan görünüyor. Şimdi size sormak istiyorum; En küçük bir mahlukun, en küçük bir ihtiyacını bile ihmal etmeyen bu hikmet ve adâletin; insan gibi en büyük mahlûkun, bekâ gibi, ebedî yaşamak gibi en büyük bir ihtiyacını ihmal etmesi ve bu en büyük yardım isteğine ve talebine cevap vermemesi hiç mümkün müdür? Elbette değildir. Elindeki 1 liralık kalemine çok özen gösteren birisinin 3000 liralık cep telefonuna özen göstermemesi düşünülemez.

Hem Allah'ın terbiye ediciliğinin büyüklüğü, kullarının hak ve hukuklarını muhafaza etmeyi gerektirir. Çünkü hakiki adâlet ister ki; bu küçük insan, cisminin küçüklüğü nispetinde değil, cinayetinin büyüklüğü, vazifesinin ehemmiyeti ve azameti nispetindemükafat ve ceza görsün. Madem şu fâni ve geçici dünya, ebedî yaşamak için yaratılmış olan insan hakkında, öyle bir adâlet ve hikmete mazhar olmaktan çok uzaktır. Öyleyse elbette o Âdil ve Hakîm olan Allah'ın daimi bir cehennemi ve ebedî bir cenneti olacaktır.

İnsanın cismi küçüktür ama vazifesi büyüktür ve son derece önemlidir. Akıl sahibi tek varlık O'dur. Allah bir tek onu kendine muhatap alıp konuşmuştur. Bir tek ona Peygamberler ve kitaplar göndermiştir. İşte hikmet ve adalet ister ki bu değerli insan, bu kısacık dünyada sıkıntı içinde yaşayıp sonra yok olup gitmesin. Yaptığı güzel işlerinin mükâfatı bu dünyada gerçek anlamda kendisine verilemiyor. Öyleyse Ebedi bir cennet olsun ki mükâfatını orada alsın. Aynı şekilde büyük kabahatleri ve cinayetleri olanlara da bu dünyada layık cezalar verilmiyor. Demek hikmetli ve adaletli olan Rabbimiz bunları hep ahirete yani cehenneme erteliyor.

Mücîb ve Rahîm isimleri de cenneti isterler.

Mücib, isteklere ve yapılan dualara cevap veren demektir. Rahim de çok şefkatli, çok merhametli olan demektir. Rabbimizin bu iki ismi de Cennetin varlığını isterler. Çünkü Cenâb-ı Hakk, en küçük bir mahlûkunun en basit bir ihtiyacını ummadığı yerden şefkatiyle ona gönderiyor. Örneğin dünyaya yenigelmış olan bir yavru normalde açlıktan ölmeli. Çünkü yiyeceğe kadar yürüyemez ve onu arayıp bulamaz. Balsa bile yiyemez çünkü dişleri yok. Ama öyle olmuyor.

Bakıyorsunuz Allah onun ihtiyacını biliyor, isteğine cevap veriyor, annesi vasıtasıyla onu süt gibi harika bir sıvı ile besliyor.

Rabbimiz en gizli bir sesi, en gizli bir varlıktan işitip merhametiyle ona icabet ediyor. Yani Aslan'ların, fillerin yiyeceklerini onlara gönderirken, çok küçük olan alyuvarların, ancak mikroskopla görünebilen canlıların rızıklarını asla ihmal etmiyor.

Şimdi düşünelim bakalım; böyle bir şefkat ve merhamet, hiç mümkün müdür ki; en sevgili, en büyük bir kulun, en büyük bir ihtiyacını görmesin veya görüp te yerine getirmesin. Sinek vızıltısını işitip, gök gürültüsünü duymamak olmaz. Küçük midenin hal diliyle açlık için ettiği duayı işitip, şefkatiyle o duaya icabet eden Allah, dünya yüzünü bir nimet sofrası haline getirmiş. Mümkün müdür ki; o Allah-ü Teala hazretleri, âlemleri yüzü suyu hürmetine yarattığı Habib-i Ekrem'inin gök gürültüsü gibi bir sadâ ile "ededi saadet için, beka için, cennet için" ettiği duayı işitmesin ve icabet etmesin? Bu şuna benzer; bir padişah memleketin en ücra köşesinde yaşayan bir fakirin küçük bir ihtiyacını hemen giderir. Ama sadrazamının memleketin idaresi ile alakalı çok önemli sözlerine kulaklarını tıkar. Böyle bir şey kesinlikle olamaz değil mi?

Hem de o Allah'ın sevgilisi Peygamber'imiz sadece kendisi için değil, hepimiz için istiyor. Çünkü biz yok olmak istemiyoruz. Ebedi olarak cennette yaşamak istiyoruz. İşte bütün insanlar da o zatın arkasında durup, duasına aminlerle iştirak ederek, "evet ya rabbenâ ver biz dahi istiyoruz" diyorlar. Evet, o Habib-i Ekrem'in kulluğu saadet diyarının açılmasına, cennetin yaratılmasına sebebiyet verdi.

Eğer âhiret hayatının olmasını gerektiren had ve hesaba gelmez sebeplerin hiç birisi olmasaydı bile, yalnız şu zatın tek duası, cennetin binâsına sebebiyet verecekti.

Bakınız Cennet ve cehennem olmasını gerektiren ne kadar çok sebepleri anlattık. Daha da anlatacağız. Farz edin ki bu sebeplerin hiç birisi yok! Sadece Peygamber'imizin bir tek duası olsaydı, bu tek dua bile cennetin yaratılması için yeterli olurdu. Çünkü Peygamber'imiz, Rabbimizin bütün kainatı onun hürmetine yarattığı sevgilisidir, habibidir. Onun rica ve duasını asla geri çevirmez. O peygamberimiz bir defa değil, her defasında yaptığı dualarının en başında hep ahireti Rabbimizden istemiş. Onun bu duasının kabul edilmemesi mümkün

müdür?

Allah'ın güzel isimlerinden Celîl ve Bâkî isimleri âhireti isterler.

Celil, heybetli, azametli ve büyük olan demektir. Bâki ise sona ermeyen ve daimi olan demektir. Allah-ü Teala hazretlerinin öyle haşmetli bir saltanatı var ki; bütün mevcudatı, güneşlerden zerrelere kadar, itaatkâr bir nefer gibi emrine boyun eğdiriyor. Kocaman kocaman yıldızları emrine boyun eğdiriyor. Hiç birisi rotasının dışına çıkamıyor. Allah onlara ne kadar hızlı dönmelerini söylediye o hızla hareket ediyorlar ne yavaşlayıp ne de hızlanabiliyorlar. Yani Rabbimizin böylesine sağlam, köklü ve güçlü bir hakimiyeti ve terbiye ediciliği vardır. Fakat bu kadar ihtişamlı saltanat ve terbiye edicilik, şu geçici, kararsız dünya ve fâni varlıklar üstünde durmaz. Yani onun saltanatı ebedi ve sonsuz ama dünya geçici ve sonlu. Öyleyse onun o muhteşem saltanatı böyle geçici, devamlı değişen ve kararsız dünya üzerinde kurulmaz ve durmaz. Öyleyse Allah'ın şanına lâayık ebedî bir memleketi ve o memlekette ebedî olarak kalacak sâkinleri olacaktır. Şu dünya geçici bir sergi ve imtihan yeridir. Daima değişir; giden gelmez, gelen gider. Burada çabalamak ebedî bir âlem içindir. Burada çalıştırır, orada ücret verir. Herkesin, eğer kaybetmezse istidadına göre orada bir saadeti vardır.

Cemîl (güzel olan) ve Celîl (azametli olan) isimlerinin bir sonucu olan Allah'ın va'di ahireti ister.

Cemil ve Celil, yüce Rabbimizin diğer iki güzel ismidir. Cemil güzel olan, Celil ise azametli ve heybetli olan demektir. Cemîl ve Celîl isimlerinin cilvesi, neticesi olan Allah'ın va'diâhireti ister. Çünkü Allah-ü Teala Hazretleri, başta Kur'an olarak bütün semavi kitaplarında, beşerin öldükten sonra dirileceğini vaad ediyor. Başta Hazret-i Muhammed (asm) olarak bütün yüz yirmi dört bin peygamber, ittifakla, Cenâb-ı Hakk'ın cennet ve cehennemi yaratacağını haber veriyorlar. Madem O vaad etmiştir, elbetteâhireti getirecektir. Allah'ın vadinden dönmesi mümkün değildir. Sözüden dönen insanlar bile hoş karşılanmazken Allah (cc) hakkında böyle bir alçaklığı düşünmek mümkün değildir. Öyle ise İtaatkar kullarını cennetine, asi düşmanlarını cehennemine koyacaktır.

Muhyî ve mümît isimleri âhireti iktiza ederler.

Yeryüzünde hayvanlar ve bitkilerden, sayıları yüz binler olan türler, kışın öldükten ve kuruduktan sonra, bir sonraki baharda beş altı gün zarfında tekrar yaratılıyor ve canlandırılıyorlar. Meselâ, bir tür olan ve sayıları trilyonları bulan sinekler kışın ölüyor, bir sonraki baharda benzerleri yaratılarak yeryüzünü tekrar dolduruyorlar. Kışın yapraklarını dökmüş, ölmüş olan ağaçlara baharda tekrar hayat veriliyor. Bu suretle Allah-ü Teala Hazretleri kudretinin, ilminin ve hayat vericiliğinin ne kadar kuşatıcı ve sonsuz olduğunu bize gösteriyor.

Hiç mümkün müdür ki; bu işleri yapan zata bir şey ağır gelebilsin ve insanı bir emir ile öldükten sonra diriltemesin? Rabbimiz, her baharda yüz binlerce canlı türünü yeniden yaratıyor, hayat veriyor, bir cihette haşreliyor. Elbette o Allah, kıyamet kışı ile ölmüş olan insan nevini, arkasından gelecek olan haşrin baharıyla diriltecek, ikinci defa yaratacaktır.

Kur'an-ı Kerîm, bahar mevsiminin, öldükten sonra dirilmeyi ispatını şöyle ders veriyor:

"Şimdi Allah'ın rahmet eserlerine bak! Ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltiyor? Muhakkak ki o ölüleri de öyle diriltendir ve onun gücü her şeye yeter. " (Rum, 50)

Ayetin de işaret ettiği gibi her sene ölmüş dünyayı bahar mevsiminde tekrar yaratan Allah (cc) için insanları ahirette nasıl yaratacak denilmez ve denilmemelidir. Bir şeyi ilk defa yapmak her zaman daha zordur. Zaten yaratılmış olan insanların ahirette aynı şekilde, o model üzerinde inşa edilmeleri onun kudretine hiç te zor değildir.

Allah'ın bir diğer ismi olan Hakk ismi dahi âhireti istilzam eder, gerekli kılar.

Çünkü Allah-ü Teala, insanı en güzel kıvamda ve en güzel surette, bir kudret mucizesi olarak yaratmıştır. Onu her şeyi kuşatan terbiye ediciliğine karşı en ehemmiyetli bir kul yapmıştır. Kendine has yüksek hitabına karşı tefekkür edebilen bir muhatap ve bütün güzel isimlerin yansımalarını üzerinde gösterebilecek kapsamlı bir ayine kılmıştır. Ebedî yaşamayı çok arzu eden insanın böyle mükemmel bir surette yaratıldıktan sonra yokluğa atılması mümkün değildir. Cenâb-ı Hakk bu haksızlıktan berîdir. Hem o Allah ki, insanı halifelik makamıyla meleklerine tercih etsin ve sonra ona bütün vazifelerin gayesi, neticesi olan ebedî saadeti vermesin; mümkün değildir. Hem insana en mübarek, nurlu ve saadet vesilesi olan aklı, hikmetinin bir hediyesi olarak versin. Sonra ebedî saadeti ona vermemekle, o aklı o zavallı insana azap verici bir alet durumuna düşürsün ve hikmetine zıt böyle büyük bir merhametsizlik etsin. Haşa ve kella.

Aklın bir hizmetkarı olan hayale denilse; sana bir milyon sene ömürle birlikte dünya saltanatı verilecek, fakat sonunda yok olacaksın. Nefis karışmamak şartıyla 'ohh' yerine 'ahh' diyecek ve teessüf edecek. Demek en büyük bir fâni, geçici nimet; en küçük bir duyguyu doyuramıyor. İşte bu vaziyetteki insanın ebede uzanmış arzuları, kâinatı kuşatan fikirleri gösterir ki; o insan ebed için yaratılmış ve ebede gidecektir. Bu dünya ona bir misafirhanedir ve âhiretine bir bekleme salonudur.

Örnek olarak buraya kadar zikrettiğimiz isimler gibi, Cenab-ı Hakk'ın bütün isimleri öldükten sonra dirilmeyi, cennet ve cehennemi isterler.

Düşünün ki, fevkalade mükemmel bir komutan var. Yüz binlerce insandan oluşan düzensiz bir kalabalığı kısa bir zamanda intizamlı, düzenli bir ordu haline getirdi. Bir emirle oturuyor, bir emirle kalkıyor, bir emirle yürüyor, bir emirle duruyorlar. Artık birbiriyle tanıştılar, vazifelerini biliyorlar. Sonra komutan bir boru sesiyle onları istirahat için dağıttı. O komutan ikinci bir boru sesiyle onları tekrar toplayamaz, hiç denir mi? Elbette denmez. Aynen onun gibi; cesedin içinde demirbaş olarak bulunan ve birbiriyle tanışan zerrelere ölüm ile birlikte, istirahat için dağılan neferler gibi dağılıyorlar. İsrâfil aleyhisselam ikinci defa sûru üflediği zaman, toplanın emrini alan o zerrelere o cesedi oluşturmak üzere toplanmaları akıldan hiç uzak bir şey değildir. Zira, İsrâfil aleyhisselamın sûru komutanının borusundan geri kalmayacağı gibi, o zerrelere Cenab-ı Hakk'ın emrine itaatleri de, askerlerin komutanlarına itaatlerinden daha aşağı değildir.

Evimizin yıkılıp yeniden daha sağlam ve güzel bir şekilde yapılacağı bize söylene altı tane soru aklımıza gelir. Ve o 6 soru güzelce cevaplansa artık o konuda aklımızda bir tereddüd kalmaz. Şimdi biz bunu bir saray ve şehir örneği üzerinden anlatalım:

Nasıl ki bir saray ve şehir hakkında biri dava etse; bu saray veya şehir tahrip edilip yeniden daha sağlam bir şekilde binâ ve tamir edilecektir. Bu davaya karşı altı tane soru aklımıza gelir. Birincisi; niçin tahrip edilecek? Sebep var mı? Evet var diye ispat edilse şöyle ikinci bir soru daha aklımıza gelir. Bunu tahrip edip tamir edecek usta muktedir midir, yapabilir mi? Eğer, evet yapabilir diye ispat edildi, arkasından iki soru daha aklımıza gelir. Bu saray ve bu şehrin tahribi mümkün müdür? Hem tahrip edilecek midir? Eğer tahriplerinin mümkün olduğu, hem de tahrip edilecekleri ispat edilse, o zaman şöyle iki soru daha akla gelir. Pekiyi, bu saray ve şehrin tamiri mümkün müdür ve eğer mümkünse, acaba tamir edilecek midir? Evet, mümkündür ve tamir edilecektir diye bu iki soru da cevaplansa, o zaman bu meselede hiç bir cihetle şüphe kalmaz. Aynen bu misal gibi; bu dünya sarayının ve kâinat şehrinin tahribi ve tamiri için çok sebepler mevcuttur. Fail ve ustası muktedirdir. Tahribi mümkündür ve olacaktır, tamiri mümkündür ve vaki olacaktır.

Evet şu dünya sarayının ve kâinat şehrinin tahrip edilmesi ve yeniden ebedî âhiret âlemi olarak binâ edilmesi için had ve hesaba gelmez sebepler vardır. Bir kısmını az önce saydığımız Cenâb-ı Hakk'ın bütün sıfat ve isimleri, bu fâni dünyanın aradan kalkıp yerine bâki ve ebedî âlemlerin kurulmasını isterler. Şu yaşadığımız hayatta güneş gibi parlayan hikmet, adâlet ve rahmet, bizlere bu geçici dünyanın tahrip edileceğini haber verir.

Bu işleri yapacak Allah ta muktedirdir.

O öylesine kudretlidir ki; hiç bir şeye ağır gelmez. Onun kudreti için az çok, büyük küçük aynıdır, hiç farketmez. Bir baharı içindeki bütün çiçekler ile birlikte yaratmakla, bir çiçeği yaratmak arasında O'nun için fark yoktur. "Ol" der, hepsi olur. Cenneti yaratmak ta onun için bir bahar kadar kolaydır. Mümin kulları için ebedî cenneti yaratan Allah, onları oraya davet ediyor. Dünya ise önlerinde bir engel, aradan kaldırılması lazım. Sayılarla ifade edilmeyecek kadar çok ve bir kısmı

dünyadan milyon kat büyük olan yıldızları, sapan taşı gibi çeviren Allah, o ebedî ziyafetine davet ettiği misafirlerinin yolundan dünyayı nasıl kaldıracak, hiç denir mi? Elbette denmez.

Hem, dünyanın ve kâinatın ölümleri mümkündür.

Çünkü, bir şeyte kemal yani olgunlaşma kanûnuna dahil ise, herhalde onda neşv-ü nema yani büyüme ve gelişme vardır. Eğer büyüme ve gelişme varsa, muhakkak onun bir fitri ömrü vardır. Eğer fitri bir ömrü varsa, kat'ıyyen bir eceli de vardır. Ve ilmen sabittir ki; böyle şeyler ölümün pençesinden kurtulamazlar.

Hem, bu dünyanın ölümü vuku bulacaktır.

Bütün semavi dinler bu hususta ittifak ediyorlar. Hem kâinatın sabit ve durağan olmaması, sürekli değişmesi, başkalaşması, bir halden başka bir hale dönüşmesi, bir gün onun da öleceğini işaret ediyor. Hem dünya üzerinde her asırda, her senede canlılar dünyasının ölmesi, bir gün asıl dünyanın da öleceğini bize gösteriyor.

..Ve bu ölecek âlemin tekrar dirilmesi mümkündür ve vâki olacaktır.

Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın kudretinde noksan yoktur. Dünya ve kâinatın ise, tekrar daha sağlam bir şekilde binâ edilmesi için çok kuvvetli sebepler vardır. Bu ise olabilecek bir hadisedir, imkan dahilindedir. Bir mesele, olabilmesi mümkün bir mesele ise, olması için çok kuvvetli sebepler varsa ve onu yapacak zatın kudretinde bir noksanlık yoksa, artık o meseleye olmuş ve vaki nazarıyla bakılabilir.

Evet, kıyamet ile birlikte ölecek olan şu dünya ve kâinat, haşrin sabahında âhîret olarak diriltilecektir. Allah-ü Teala hazretleri, peygamberlerine göndermiş olduğu bütün semavi kitaplarında kıyameti ve öldükten sonra dirilmeyi vaad etmiş. Madem o vaad etmiş, elbette yapacaktır. Onun vaad ettiği şeyden dönmesi düşünülemez. Çünkü her cihetiyle yüce olan Rabbimiz kendini böyle aşağı bir duruma düşürmekten berîdir.

Öyleyse, bu gecenin nasıl ki bir sabahı ve bu kışın bir baharı mutlaka vardır, aynen onun gibi bu dünya gecesinin ve kabir kışının da Ahiret ve cennet sabahı ve Baharı olacaktır.

İnanç Esasları Dersi ile ilgili sunuları Altınbaşak Derneği web sitesindeki [bu adrese](#) tıklayarak indirebilirsiniz.